

lemsret i mere end een anerkendt Sygekasse. Dette refererer sig til, hvad der ogsaa fremkom ved anden Behandling her i Salen; nemlig, at dette bestemmes af særligt Hensyn til de saakaldte Fabrikssygekasser. Det kan finde Anvendelse ogsaa i andre Tilfælde, men Kjøttelsen foreslaas af Hensyn til dette Forhold. Der vil nemlig være en Banstæ- lighed her til Stede, naar man ikke vil gaa ind paa et af et Mindretal her ved anden Behandling stillet Forslag om, at et Medlem af en Fabrikssygekasse skal have Ret til at blive i Sygekassen, selv om han forlader Forretningen, og det er jo blevet forkastet ved anden Behandling her i Tinget. Her er da en Løsning af denne Banstæ- lighed, som allerede nu finder Sted i Praksis, og som man tilsigter at lette ved den Ordning, som her er foreslaaet. Forholdet ordnes nemlig lettest saaledes, at Folk kunne være Medlemmer af en almindelig Sygekasse, nominelt vedblive at staa som Medlemmer i en saadan Klasse i den Tid, i hvilken de ere ansatte ved en Forretning, der har en særlig Sygekasse. Naar de da forlade denne Forretning, ville de kunne træde ind i deres Medlemsklasse i den tidligere Klasse. Dette vilde hindres, dersom man fastholder Redaktionen fra anden Behandling, hvor det udtrykkelig hedder, at ingen maa samtidig være Medlem af mere end een anerkendt Sygekasse. Man vil opnaa det tilsigtede Djemed ved at sige, at ingen maa samtidig nyde Medlemsret i mere end een anerkendt Sygekasse; dette er vistnok tilstrækkeligt. Der ligger altsaa derti, at de godt nominelt kunne blive staaende som Medlemmer i den tidligere Klasse. Ved Tilføjelsen „jfr dog § 28“ er tænkt paa, at man ikke ved § 9 vil hindre, at en Person kan vedblive at være Medlem af en eller anden særlig Afdeling ved en Sygekasse — der tænkes specielt paa Begravelseskasser — skønt han er Medlem af en anden Sygekasse. Det som er Hoved- djemedet ved § 9, er jo det at hindre, at en skal kunne opnaa Støtte fra mere end en Sygekasse, men man behøver ikke derfor at hindre ham i at kunne være Medlem af en Sygekasse og af en anden Sygekasses Begravelseskasse. Naar der altsaa henvises til § 28, saa sigtes der derved dertil, at der i § 28 hjemles Sygekasserne Ret til i Fremtiden at beholde deres Begravelseskasse- afdelinger, forudsat, at der for saadanne Afdelinger habes særligt Regnskab og særligt Medlemsbidrag. — I § 11 rettes i Overensstemmelse med Afstemningen ved anden Behandling „det offentlige“ til „Statsskassen“. — Vi komme da til Vædringsforslag under Nr. 4, som er det vigtigste Vædringsforslag,

der her er fremkommet til 3dje Behandling. Ved anden Behandling blev Spørgsmaalet rejst om, hvad der skulde forstaaes ved det at være Medlem i den Forstand, at vedkommende skal kunne regnes med i det Medlemsantal, hvorefter en Del af Statsbidraget udredes. Udvalget blev enigt om den Definition, som her foreslaas under Nr. 4, nemlig at i den Henseende betegnes et Medlem som den, der har Ret til den Hjælp af Sygekassen, der hjemles ved §§ 17 og 19, altsaa Hovedbestemmelsen i § 17 med de Modifikationer, som indeholdes i § 19. Men da § 19 hjemler Afgang til, at der i en Sygekasse kan være Medlemmer, der nyde mindre Understøttelse end den normale, og som da ogsaa yde et mindre Medlemsbidrag, saa bliver den logiske Følge deraf, hvad der staar i Vædringsforslagets andet Punktum, at Statsbidraget, for saa vidt det udredes i Hensyn til Medlemsantallet, maa nedsættes i Forhold til den mindre Ydelse, som de paagældende Medlemmer have Afgang til af Sygekassen. Jeg skal i Forbindelse hermed nævne, at der fra en enkelt Side i Udvalget har været Betænkelse ved denne Bestemmelse, idet man ønskede, at de Medlemmer i en Sygekasse, der kun havde Afgang til af Sygekassen at oppebære Hjælp i Form af fri Væge og Medicin, skulde kunne regnes for at være fuldstændige Medlemmer og altsaa fuldt regnes med i det Medlemsantal, hvorefter Statsbidraget skal udredes. Da dette Forslag imidlertid vilde føre os ind paa hele Striden om Formen for Sygekassernes Ydelser, som foreløbig er afgjort her ved 2den Behandling i § 17, har Udvalget fundet det rettest ikke at rejse dette Spørgsmaal ved denne Behandling. Men for saa vidt som hele dette Spørgsmaal skulde blive genoptaget til Forhandling, vil der jo være Anledning til at drøfte ogsaa den Side af Sagen, som det paagældende Medlem, det ærede Medlem for Præsto Amtets 5te Valgfres (Møhr), vilde ind paa. — Til § 19 er der stillet en Vædring under Nr. 5, som er en nødvendig Følge af Affattelsen af § 17, idet det ikke gaar an, naar man i det hele i § 17 tillader Sygekasserne at nøjes med et Pengebidrag, i den følgende Paragraph at give Afgang til, at der overhovedet ikke ydes Pengebidrag. Denne Redaktion refererer sig til en tidligere Affattelse af Lovforslaget § 17, og maa derfor nu rettes. Der er derfor foreslaaet i § 19, at Sygekasseunderstøttelsen til et Medlem kan nedsættes til det halve for kvindelige Medlemmer og unge Mennesker under 18 Aar, for saa vidt Medlemsbidraget nedsættes i